

ÚVOD

„Přijali jste Ducha svatého, když jste uvěřili?“ (Skutky 19,2) Pokud ne, chybí vám Boží zaslíbení dostupné všem, „kteří v Něho uvěřili“ jak říká Písmo (Jan 7,38.39). Vše, co musíte vykonat, je činit pokání, být pokřtěn ve jméno Ježíše a přijmout dar Ducha svatého se znamením mluvení v jiných jazycích (Skutky 2,38, 2,4).

CO JE DUCH SVATÝ?

Duch svatý – je Duch Boží. Tento Duch Boží je tím stejným Duchem, který přebýval v Kristu (Jan 14,17.18; Římanům 8,9.10), může a bude přebývat i v lidském těle „Či snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás přebývá a ježž máte od Boha? Nepatříte sami sobě!“ (1. Korintským 6,19) „Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá?“ (1. Korintským 3,16).

Když Duch svatý přijde obývat tělo člověka, je to označeno jako „přijetí daru“ nebo „být pokřtěn Duchem svatým“ (Skutky 10,47; 11,16.17). Důvod příchodu Ducha je těšit a vyučovat: „Utěšitel pak, ten Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, On vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám říkal“ (Jan 14,26). Co doprovází naplnění Duchem svatým, je hlad po pravdě Božího slova Duch svatý je Duchem pravdy a přichází uvést věřící do veškeré pravdy (Jan 16,13).

Dar Ducha svatého je dobrým darem od Boha. A každý, kdo věří v Pána Ježíše Krista, jak praví Písmo, by ho měl přijmout (Lukáš 11,13, Jan 7,38.39).

ZASLÍBENÍ DUCHA SVATÉHO

„Petr jim odpověděl: Obráťte se a každý z vás ať přijme křest ve jméno Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého. Neboť to zaslíbení platí vám

a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh“ (Skutky 2,38.39).

Duch svatý byl poprvé zaslíben ve Starém zákoně: „I stane se potom: Vyleji svého ducha na každé tělo. Vaši synové a vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny, vaši jinoši budou mít proročká vidění“ (Joel 2,28.29).

Jan Křtitel, předchůdce Ježíše Krista, opakoval zaslíbení „Já vás křtím vodou k pokání, ale ten, který přichází za mnou, je silnější než já – nejsem hoden ani toho abych mu zouval obuv, on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm“ (Matouš 3,11).

Ve čtrnácté kapitole Janova evangelia Ježíš svým učedníkům slibuje, že se k nim navrátí po svém nanebevstoupení v podobě utěšitele, nebo Ducha pravdy, nazývaného Duchem svatým. Už dříve se Ježíš odvolával na zaslíbení o řekách živé vody, proudících z věřících: „Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra, jak praví Písmo. To řekl o Duchu, ježž měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili. Dosud totiž Duch nebyl dán, neboť Ježíš ještě nebyl oslaven“ (Jan 7,38.39).

Lukáš zapsal Ježíšovo ujištění pro nás, že Duch svatý je dobrým darem od Boha a že On nám jej rád dá, když po něm budeme toužit a hledat jej: „A tak vám pravím: Proste, a bude vám dáno, hledejte, a naleznete, tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno Což je mezi vámi otec, který by dal svému synu hada, když ho prosí o rybu? Nebo by mu dal štíra, když ho poprosí o vejce? Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho prosí!“

Bůh touží, aby jeho Duch přebýval v lidech. Všechno, co člověk musí udělat, je věřit v Něj, jak praví Písmo (Jan 7,38), činit pokání a být pokřtěn ve jméno Ježíše (Skutky 2,38) a požádat Jej o zaslíbeného Ducha svatého a potom Jej přijmout (Lukáš 11,10).

PRVOTNÍ CÍRKEV PŘIJALA DUCHA SVATÉHO

V jiném odkazu o naplnění Duchem svatým Ježíš svým učedníkům přikázal: „Hle, sesílám na vás, co slíbil můj Otec, zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti“ (Lukáš 24,9). Přibližně sto dvacet učedníků Ježíšova příkazu uposlechlo a v den letnic, ve městě Jeruzalémě, asi před dvěma tisíci lety Ježíš svůj slib naplnil.

„Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchr, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat“ (Skutky 2,1-4).

Předchozí pasáž zaznamenává počátek jednoho z největších zážitků, které jsou člověku dostupné. Naplňování zaslíbení začalo právě s těmi prvními sto dvaceti. Joel prorokoval každé tělo (Joel 2,28). Ježíš řekl, že každý, kdo bude žádat, dostane (Lukáš 11,10). Ve stejný den letnic, kdy došlo k prvnímu vylití Ducha, hovořil Petr o pokračování tohoto zaslíbení. Kolem těch, kteří Ducha přijali se sešlo mnoho zvědavých lidí, aby zjistili, co bylo důvodem toho všeho zmatku. Petr té příležitosti využil k vysvětlení, že toto je to, o čem mluvil prorok Joel, a že Ježíš, kterého oni nespravedlivě ukřižovali, je Pánem a Kristem. Oni, usvědčení ve svých srdcích, ptali se Petra a ostatních apoštolů, co mají dělat (Skutky 2,37). Petr odpověděl, že když budou činit pokání a budou pokřtěni ve jméno Ježíše, tak také přijmou dar Ducha svatého. Šel s tímto zaslíbením tak daleko, že je toho dne přijaly tři tisíce lidí (Skutky 2,41). „Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolává Pán, náš Bůh“ (Skutky 2,39). „Pán neotál splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání“ (2. List Petřův 3,9).

Mnoho lidí uvěřilo a za dnů apoštolů zaslíbení přijalo. Učedníci, kteří přijali moc být svědky poté, kdy na ně Duch svatý sestoupil (Skutky 1,8), nesli evangelium Pána Ježíše Krista do tehdy známého světa. Filip vzal tu zprávu do Samaří, kde mnoho lidí uvěřilo a bylo pokřtěno. Když apoštolé uslyšeli, že Samaří přijalo Slovo Boží, poslali Petra a Jana modlit se za ně, aby přijali Ducha svatého: „Petr a Jan tedy na ně vložili ruce a oni přijali Ducha svatého“ (Skutky 8,17). A tak se Samařané, které Židé formálně považovali za ty, kteří účast na věčném životě nemají, stali účastníky Otcova zaslíbení.

Petr rovněž přinesl zprávu o Pánu Ježíši do pohanského domu Kornéliova. Bylo to však až poté, co mu Bůh ve vidění zdůraznil, že Boží zaslíbení patří každému člověku, kterého Bůh stvořil, bez ohledu na národnost, rod, nebo jazyk. Nakonec, po přijetí této Boží pravdy, odešel Petr do Cesaree. A když k nim Petr ještě mluvil o Kristu, Duch svatý sestoupil na všechny, kteří ta slova poslouchali (Skutky 10,44). Bůh prokázal jednou provždy, že On nikomu nestrání (Skutky 10,34).

Bůh dokonce naplnil svým Duchem Saula, jednoho z pronásledovatelů prvotní církve. Saul, jehož jméno bylo změněno na Pavla, vyznal, že před tím, než ho Bůh spasil, byl největším z hříšníků (1. Timoteovi 1,15). A přesto jej Bůh naplnil Duchem svatým (Skutky 9,17) a učinil jej velkým misijnářem evangelia Pána Ježíše Krista, který nesl poselství k mnoha národům. V 19. kapitole Skutků můžeme číst, že nesl pravdu o Duchu svatém k učedníkům Jana Křtitele v Efezu. Když se setkali, Pavel se jich zeptal, zda přijali Ducha svatého, když uvěřili. Když zjistil, že o Duchu svatém neslyšeli, Pavel jim lépe vysvětlil Boží slovo. Potom, když vyznali svou víru v Ježíše Krista, pokřtil je ve jméno Pána Ježíše, vkládal na ně ruce a oni přijali dar Ducha svatého. Saul, pronásledovatel křesťanské víry, se stal Pavlem, šířitelem evangelia Ježíše Krista.

V prvotní církvi bylo zaslíbení Ducha svatého dostupné všem, kteří poslechli Boha (Skutky 5,32). Mnozí poslechli

a mnozí přijali. To zaslíbení je stále dostupné i dnes, každému, kdo poslechne Boha. Tisíce poslouchají a tisíce přijímají.

JE DUCH SVATÝ NEZBYTNÝ?

Ano, přijetí Ducha svatého je nezbytné k dosažení plného biblického spasení. Duch svatý je dar od Boha, jako důsledek poslušnosti a víry v Něj (Skutky 5,32). Když člověk uposlechne Božího příkazu k pokání a dá se pokřtít ve jméno Ježíše, On mu zaslíbí Ducha svatého (Skutky 2,38). Bůh svá zaslíbení neruší. Poslechne-li člověk tyto příkazy, pak zaslíbení přijme.

Ježíš použil slov „proudy živé vody poplynou“, jako odkaz na Ducha svatého pro ty, kteří v Něj uvěří – jak praví Písmo (Jan 7,38). Jan řekl, že ti, kteří uvěří v Pána Ježíše, „přijmou“ Ducha svatého (Jan 7,39). Petr řekl, že když činíte pokání a necháte se pokřtít ve jméno Ježíše Krista, „přijmete“ dar Ducha svatého (Skutky 2,38). Tyto odkazy z Písma nám ukazují, že Duch svatý je pozitivním důsledkem poslušnosti příkazů Pána Ježíše Krista. „Kdo říká: Poznal jsem ho, a jeho příkázání nezachovává, je lhář a není v něm pravdy“ (1. List Janův 2,4).

Ježíš to zřetelně vyjádřil, když rozmlouval s Nikodémem: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího“ (Jan 3,5). Být narozen z Ducha, je symbolické vyjádření skutečnosti – být naplněn Duchem svatým. Ježíš zemřel za naše hříchy v utrpení na kříži, byl pohřben do propůjčeného hrobu a třetího dne byl vítězně vzkříšen ze smrti, pekla a hrobu. To je evangelium Pána Ježíše Krista, které člověk musí poslechnout. Každý musí zemřít svým hříchům v pokání, být s Ním pohřben při křtu a být vzkříšen do nového života skrze narození z Ducha. Duch svatý dává věřícímu nový život v Kristu: „...ale Duch dává život“ (2. Korintským 3,6).

V osmé kapitole Listu Římanům hovoří Pavel o životě v těle Zdůraznil, že ti, kteří jsou naplněni Duchem svatým, budou vytrženi, zatímco ti, kteří nejsou, nemají požehnanou naději brzkého příchodu našeho Pána a Spasitele Ježíše Kris-

ta: „Vy však nejste živi ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho. Je-li však ve vás Kristus, pak vaše tělo sice podléhá smrti, protože jste zhřešili, ale Duch dává život, protože jste ospravedlněni. Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který Ježíše vzkřísil z mrtvých, pak ten, kdo vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, obžíví i vaše smrtelná těla Duchem, který ve vás přebývá“ (Římanům 8,9-11). Aby člověk dosáhl naděje plného biblického spasení, musí být naplněn Duchem svatým.

ZJEVNÝ DŮKAZ PŘIJETÍ DUCHA SVATÉHO

Člověk narozený z Ducha ponese ovoce Ducha: „Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání“ (Galatským 5,22.23). Budou-li růst v Duchu, budou vykazovat dary Ducha: „Jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, druhému slovo poznání podle téhož Ducha, někomu zase víra v témž Duchu, někomu dar uzdravování v jednom a témž Duchu, někomu působení mocných činů, dalšímu zase proctví, jinému rozlišování duchů, někomu dar mluvit ve vytržení, jinému dar vykládat, co to znamená“ (1. Korintským 12,8-10). V každém případě, když člověk poprvé přijme křest Duchem svatým, **bude mluvit jinými jazyky**, jak mu dá Duch promlouvat. Tento důkaz naplnění Duchem svatým je odlišný od daru mluvit ve vytržení.

Izajáš o tom prorokoval: „Proto nesrozumitelnou řečí a cizím jazykem promluví k tomuto lidu...“ (Izajáš 28,11). Ježíš to potvrdil: „Vít vane, kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha“ (Jan 3,8). A znovu Ježíš mluvil o důkazu pro ty kteří věří: „budou... mluvit novými jazyky“ (Mark 16,17).

Ježíš řekl, že bude slyšet hlas každého, který se narodil z Ducha (Jan 3,8) a to se uskutečnilo v den letnic: „všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.“ (Skutky 2,4).

Petr si uvědomil, že Korneliův dům přijal Ducha svatého, „neboť je slyšeli mluvit jazyky a velebit Boha“ (Skutky 10,46). Pavel vkládal ruce na lidi v Efezu, aby přijali Ducha svatého „...a oni mluvili jazyky a prorokovali“ (Skutky 19,6).

A trvá to do dnešních dnů, narodí-li se někdo z Ducha, uslyšíme tento hlas. Oni mluví jinými jazyky, jak jim Duch dává promlouvat. Mluvení v jazycích bude vždy následovat naplnění Duchem, jako jeho přirozený důsledek.

ZÁVĚR

Přijetí křtu Duchem svatým je zaslíben každému, kdo o to požádá, je ochoten činit pokání a být pokřtěn ve jméno Ježíše. Po křtu by měl toužit každý, protože bez něj nepatříte Kristovi (Římanům 8,9). Přijme-li člověk Ducha svatého, bude mluvit v jazycích, jak mu dá Duch promlouvat.

Každý, kdo učinil pokání, byl pokřtěn ve jméno Ježíše a touží po Duchu svatém, by o něj měl ve víře žádat Boha Bůh touží po tom, aby tento dar obdržel každý a když Mu člověk podřídí vše, On na něj svého Ducha vyleje. Ten, kdo pokání ze svých hříchů neučiní, nebo nebyl ponořen do vody ve jméno Ježíše, měl by tak učinit. Potom teprve může Ducha svatého přijmout. Když to uděláme, přinese nám to zcela nový život, plný radosti a pokoje ve službě Bohu. Je to milost Boží, kdy je člověk schopen žít, chodit, zpívat a uctívat v Duchu. Pokud někdo nevyužije příležitosti k přijetí Ducha svatého, pomíjí to, po čem Bůh touží, aby měl. Ano, život v Duchu je konečným cílem pro člověka na zemi. A co je ještě lepší, že život v Duchu je věčný!

*United Pentecostal Church International
An OVERSEAS MINISTRIES Publication*

*Mezinárodní letniční společenství
Týnská 7, 110 00 Praha 1
Tel 02/41 44 24 34*